

som det ærede Medlem har udtalt i Gaar og i Dag, som ikke allerede paa Forhaand gennem den Tale, som jeg holdt i Lørdags og i Gaar, er blevet imødegaaet, naturligvis af den simple Grund, at det ærede Medlems Tale jo ikke var andet end en Gentagelse og Udtværing af Ting, han havde sagt i sin første Tale i forrige Uge.

En af disse Gentagelser, som det ærede Medlem fremkom med, var, at han savnede Oplysninger om, hvorledes det er gaaet de „Hebron“-Piger, som ere komne tilbage til København. Ja, det kan jo være en Opgave for Udvalget, og jeg vil gerne i saa høj Grad som muligt medvirke til, at saadanne Oplysninger kunne skaffes. Det vil selvfølgelig være et omfattende Arbejde, et Arbejde, som vil tage nogen Tid, men jeg skal gerne søge at skaffe alle mulige Oplysninger i den Henseende. Men jeg vil sige, at selv om det nu er gaaet disse „Hebron“-Piger, der ere komne tilbage til København, galt, vil det sikkert vise sig, at det er noget, man ikke kan lægge Opdragelsessystemet og Børneanbringelsessystemet til Last, thi dette, at disse Piger ere komne her tilbage til København, er netop noget, der er stridende mod det, der har været Hensigten med at faa dem bort fra København, Hensigten med at faa dem over til „Hebron“ og derfra ud til Pladser paa Landet. Hensigten har netop været at holde dem paa „Hebron“ og ude i disse Pladser, saa længe indtil de bleve voksne og vilde forblive der.

Medens jeg ikke kan give Oplysninger om de Piger, der maatte være komne tilbage til København, kan jeg oplyse et andet Forhold, der netop viser, hvor forkasteligt det er at søge at bringe disse Børn, der ere blevne fjernede fra København paa Grund af daarlige Omgivelser, daarlige Forhold, daarlige Familieforhold, daarlige Venner og Veninder, tilbage til København. Der blev i sin Tid af Foreningen af 1837 for forsømte Børns Redning anstillet en Undersøgelse, der omfattede Tiaaret 1870—80, idet man vilde undersøge, hvorledes det var gaaet de Børn, som denne Forening i dette Tiaar havde taget sig af. Undersøgelsen blev anstillet i 1897. Det drejede sig om 305 Personer, der, da Undersøgelsen blev anstillet, vare i en Alder af 30—40 Aar. Der blev indhentet Straffeattester fra alle Underdomstole her i Landet. Af disse 305 Personer vare 94 blevne straffede her i København, efter at de vare udgaaede fra Foreningens Forsorg, men kun 15 vare straffede udenfor København. Nu

haves der ganske vist ikke Oplysninger om, hvor mange af Børnene der var vendt tilbage til København, og hvor mange der var blevne udenfor København, men jeg synes, at disse Straffetal, 94 i København, men kun 15 udenfor København vise, hvor farligt det er, naar saadanne Børn komme tilbage til København.

Det er for Resten noget, enhver, der er lidt kendt med Forholdene i København, og som er kendt med Børn, kunde sige sig selv, og som det ærede Medlem ogsaa kunde sige sig selv, hver Gang han har givet Børn, som vare enten paa Opdragelsesanstalt eller fra denne vare bragte i forskellige Tjenester ude paa Landet, Lejlighed til at vende tilbage til København til deres daarlige Forhold, og det er en meget daarlig Forsvarsmaade, naar det ærede Medlem vil sige, at den Omstændighed, at det paagældende Barn, som kom tilbage til København, hurtigt gled ud, viser bedst, at al den Opdragelse, Barnet har faaet udenfor København paa Opdragelsesanstalten og i sin Plads, har ikke duet noget, det er gledet af, saa snart Barnet er kommet tilbage til København. Nej, dette viser netop, hvor farligt det er at bringe saadanne Børn tilbage til København, og det viser kun, hvor letsindigt det er at hjælpe saadanne Børn ud fra de Forhold, hvorunder det netop skulde være Meningen og Hensigten, at de skulde blive en Tid endnu, indtil de vare voksne.

Jeg vil minde om, at den omtalte Veronika ikke var fyldt 16 Aar, det var altsaa et Pigebarn paa 15 Aar, den Gang det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds hjalp hende tilbage til København, bort fra den Plads, hun havde. Nu kan det ærede Medlem sige, lige saa længe han vil, at den Plads, hun havdeovre i Jylland, var daarlig, han vil dog ikke faa nogen til at tro, at der nogetsteds hos en Gaardmandsenke i Jylland skulde kunne findes Forhold, der i nogen Maade kunne sammenlignes med de Forhold, jeg i Gaar oplyste, der fandtes i dette Pigebarns Hjem paa Christianshavn. Det vil ikke nytte det ærede Medlem det allermindste. Det ærede Medlem henviser til Oplysningerne fra Forhørene, men der er rigtignok ikke i Forhørene nogen som helst Oplysning, der viser, at der i fjerneste Maade kan drages nogen Sammenligning mellem disse to Hjem, og der foreligger heller ikke nogen som helst Oplysning, saa vidt jeg i alt Fald mindes, om, at Veronika, medens hun var enten paa „Hebron“ eller i denne